

تضعیف یک میراث

فرخ حسینی
روزنامه‌نگار

آنچنان درگیر حواشی شد که با شکست سنگین مقابل ژاپن در جام ملت‌های آسیا از تیم ملی خداحافظی کرد تا نشان دهد ساختار دفاعی تیم او هم دچار مشکل در روزهای آخر بود. بازگشت عجیب او به تیم ملی و نتایجی که در جام جهانی ۲۰۲۲ رقم خورد و بویژه شکست تحقیرآمیز مقابل انگلیس هم نیازی به توضیح ندارد. در واقع او در بازگشت خود به تیم ملی زمان زیادی نیز برای پیاده کردن ایده‌های دفاعی خود نداشت، ضمن اینکه در جشن بازیکنان نیز بدترین انتخاب ممکن را داشت و در آن زمان اتفاقاً زوج کنعانی - خلیل زاده را که در اوج آمادگی بودند و تقریباً در تمام بازی‌های انتخابی کنار هم بازی کرده بودند کنار گذاشت و دست به ترکیب‌های عجیب و غریب زد. میراث کی‌روش در شکل دهی ساختار دفاعی تیم ملی با رفتن او در سال ۲۰۱۹ دچار تضعیف شد و در زمان اسکوچیچ نیز با وجود نتایج خوب و بازی هجومی تیم، این ساختار دچار ضعف‌هایی بود. به نظر می‌رسد امیر قلعه‌نویی و کادر او نیز هنوز تمرکز لازم را برای تقویت ساختار دفاعی تیم نگذاشته‌اند و برای این موضوع باید تدبیری جدی بیندیشند. ضمن اینکه انتخاب زوج مناسب در قلب خط دفاعی و همچنین به کارگیری بازیکنان مناسب در کناره‌های خط دفاعی از بین بازیکنان موجود نیز موضوعی بسیار حساس و مهم است و می‌تواند روی تمام تاکتیک‌های آنها تأثیر منفی و مثبت خود را نشان دهد.

نمایش تیم ملی مقابل اردن به طور جدی نگرانی‌ها در مورد ضعف دفاعی تیم را بشدت برانگیخت. این ضعف هم شامل ساختار کلی دفاعی تیم می‌شود و هم به خود خط دفاعی مربوط می‌شود. تیم ایران در حال حاضر به خوبی دفاع نمی‌کند و توپ به راحتی به محوطه جریمه وارد می‌شود، از سوی دیگر مدافعان منتخب سرمربی نیز تا اینجا عملکرد مطلوبی نداشته‌اند و نه هماهنگی خوبی نشان داده‌اند و نه به شکل انفرادی قوی عمل کرده‌اند. به نظر می‌رسد که امیر قلعه‌نویی روی زوج کنعانی‌زادگان و خلیل زاده حساب کرده و آنها را برای ترکیب اصلی تیم خود در نظر گرفته است. با وجود این، نمایش این دو بازیکن نشانی از صلاحیت ندارد و چشم‌انداز خوبی را در مقابله با تیم‌های بزرگ آسیایی مثل کره جنوبی و ژاپن نمی‌توان برای این خط دفاعی متصور بود. کارلوس کی‌روش، طی هشت سال حضور در فوتبال ایران، روی ساماندهی ساختار دفاعی و ایجاد یک سد آهنین جلوی دروازه ایران تمرکز کرد و در این کار تا حد زیادی هم موفق بود، هرچند که او زمان کافی و حتی فراتر از کافی (!) را برای پیاده کردن ایده‌های خود در اختیار داشت. کی‌روش البته در نهایت

سایه‌های ترس

حامد حسینی
خبرنگار

آخرین نمایش تیم ملی را مرور کنیم. نمایش تیم ملی مخصوص در نیمه دوم برابر اردن نگران کننده بود، خط دفاعی برابر فشار شاگردان حسین اموتنا متزلزل نشان داد و بارها دروازه علیرضا بیرانوند به خطر افتاد و اگر احسان حامد در دقیقه ۹۰ ضربه پنالتی را به آسمان نمی‌کوبید، مشخص نبود در ادامه چه نتیجه‌ای در ورزشگاه بین‌المللی شهر امان ثبت شود. هر چقدر تیم ملی در بخش تهاجمی با داشتن مهاجمانی آماده و تراز اول فوق‌العاده عمل می‌کند و امید را به اهالی فوتبال تزریق می‌کند، آن سو در بخش دفاعی، ضعف‌های زیادی دیده می‌شود که بیمناک و نگران کننده است. این در شرایطی است که در زمان کارلوس کی‌روش، خط دفاعی از نقاط قدرتمند و قابل اتکای تیم ملی بود. به طوری که توپ به سختی به تور دروازه ایران می‌چسبید؛ نقطه قوتی که امروز به پاشنه آشیل تیم ملی فوتبال کشورمان تبدیل شده و با تماشای ضعف این بخش در آخرین بازی تیم ملی، نگرانی‌ها بیشتر از قبل شده است. بی‌تردید سبک بازی تیم ملی در دوران کی‌روش با قلعه‌نویی

متفاوت است. در زمان کی‌روش که توپ را به حریف می‌داد و با تکیه بر اولویت‌های دفاعی و گل نخوردن، چشم به دروازه حریف داشت، در بالا رفتن کیفیت دفاعی تیم ملی تأثیرگذار بود. در دوره جدید تیم ملی اما با تغییر تاکتیک تیم ملی از فاز دفاعی به هجومی به نظر می‌رسد با تاکتیک رو به جلوی تیم، حفره‌های دفاعی تیم ملی بیشتر از قبل آشکار شده و سبب شده این بخش که پیش از این نقطه قوت تیم بود، به نقطه ضعف تبدیل شود. وقتی ضعف خط دفاعی برابر حریف درجه سه مانند اردن به چشم می‌آید و خیلی‌ها را نگران می‌کند، این ضعف در مقابل حریفان قدرتمندتر مدعی مانند ژاپن، کره جنوبی و حتی عربستان و استرالیا می‌تواند ترسناک‌تر باشد بخصوص که هم ژاپن و هم کره با پیروزی‌های پرگلی که جمعه شب برابر کانادا و تونس به دست آوردند، نشان دادند که در فاز تهاجمی بی‌رحمانه پیش می‌روند. به طور قطع تیم ملی با دفاع متزلزلی که برابر اردن به نمایش گذاشت، برابر ژاپن، کره و سایر مدعیان کار سخت‌تری خواهد داشت و این ضعف

هفتمین برد متوالی تیم ملی فوتبال با امیر قلعه‌نویی ثبت شد. آماري که روی کاغذ و بدون توجه به کیفیت حریفانی که تیم ملی در ۷ ماه گذشته با آنها بازی کرده، می‌تواند قابل قبول باشد. با این حال وقتی کیفیت حریفان و نمایش تیم ملی روی میز قرار گیرد، خوشبینی‌ها جای خود را به تردید و ترس می‌دهد و این کارنامه در ظاهر فوق‌العاده، نگران کننده می‌شود. امیر قلعه‌نویی و شاگردانش توانستند با برد برابر اردن، فینالیست تورنمنت اردن شوند، بردی که اگرچه با اختلاف ۲ گل به دست آمد اما با جان به لب شدن هواداران فوتبال بخصوص در دقایق پایانی روی حملات شدید اردنی‌ها ثبت شد. کیفیت فنی تیم ملی در بازی‌هایی که با هدایت قلعه‌نویی در ۷ ماه اخیر راهی میدان شده، بیم و امیدهای زیادی تا جام ملت‌های قطر پیش روی‌مان قرار داده است. تنها کافی است به جمعه شب برگردیم و

نیاز قلعه‌نویی به مدافعان بدون اشتباه

خط دفاعی که هنوز هم می‌لرزد

به این ضعف تیمش پی ببرد. اما در رویارویی با اردن، خط دفاع تیم ملی فوتبال کشورمان با حضور بازیکنانی مثل شجاع خلیل‌زاده، محمدحسین کنعانی‌زادگان، مرئضی پورعلی گنجی و... بسیار ضعیف و پر اشتباه نشان دادند و مشخص شد که قلعه‌نویی به بازیکنانی بدون اشتباه و با انگیزه‌تر از خط دفاع نیاز دارد. به نظر می‌رسد تیم ملی برای ترمیم در خط دفاع فرصت مناسبی داشته باشد، به ویژه که تا زمان بازی‌های حساس تیم ملی در جام ملت‌های آسیا، فرصت نسبتاً خوبی باقی مانده است و بازی‌های لیگ برتر فوتبال کشورمان نیز در این مدت برگزار خواهد شد. اگر قلعه‌نویی با نگاه خریدار به این رقابت‌ها نگاه کند، به طور حتم بازیکنانی را برای جایگزینی در خط دفاع تیم ملی پیدا خواهد کرد بخصوص اینکه این موضوع می‌تواند انگیزه مضاعفی به بازیکنان فعلی در این خط بدهد و کار را برای قلعه‌نویی آسان خواهد کرد.

اردن رفتند و توانستند این تیم را با نتیجه ۳ بر یک شکست دهند و در بازی بعدی باید به مصاف تیم قطری مثل شجاع خلیل‌زاده، محمدحسین کنعانی‌زادگان، مرئضی پورعلی گنجی از اینکه تیم ملی قطر هم شرایط خوبی ندارد و در دیدارشان با تیم عراقی به سختی و در ضربات پنالتی از سد عراقی‌ها گذشت، بدون اغراق تیم ملی کشورمان می‌تواند محک خوبی در این بازی بخورد. تیم ملی قطر با تفکر دفاعی کی‌روش حتماً محکمی جدی برای مهاجمان تیم ملی کشورمان خواهد بود، اما آنچه در بازی تیم ملی کشورمان مقابل اردن دیدیم و شاهد بودیم و همگان به آن اذعان دارند، ضعف تیم ملی در دفاع است که حتی در مهاجمان تیمی مثل اردن هم لرزید، اشتباه کرد و گل خورد. خط دفاعی تیم ملی کشورمان به طور حتم در مقابل قطر هم محک جدی نخواهد خورد و شاید در بازی‌های آینده، قلعه‌نویی بیشتر

اکبر منتشلو
روزنامه‌نگار

تیم ملی فوتبال کشورمان با هدایت امیر قلعه‌نویی خود را برای مسابقات حساس جام ملت‌های آسیا آماده می‌کند و این روزها هر برنامه‌ای که برای تیم ملی اجرا می‌شود، برای رسیدن به وضعیت و شرایط مساعد برای این رقابت‌ها خواهد بود. هرچند همچنان صحبت‌هایی درباره وضعیت تیم ملی و شرایط بد آن وجود دارد، اما به طور حتم بازی‌های تدارکاتی و شرکت در تورنمنت‌های مختلف می‌تواند برخی مشکلات فنی تیم ملی را برطرف نماید. در همین راستا شاگردان امیر قلعه‌نویی در تورنمنت اردن به مصاف تیم

نمی‌شدیم. یکی از دلایل پایین آمدن کیفیت تیم ملی، حریفانی است که انتخاب کرده‌ایم تا با آنها بازی تدارکاتی برگزار کنیم. خیلی از بازیکنان اصلی ما در تیم‌های اروپایی خود با بهترین امکانات تمرین و بازی انجام می‌دهند و طبیعی است که در زمان حضور در بازی‌های تیم ملی خیلی درگیرانه ظاهر نمی‌شوند و مانند نباید مصدوم شوند. این موضوع از یک طرف باعث می‌شود تا حریفان مهم ما در جام ملت‌ها این مسأله را در نظر بگیرند که کیفیت ایران خیلی بالا نیست و این می‌تواند به سود ما شود. از طرفی دیگر مانع از آن می‌شود تا بازیکنان به شناخت خوبی از بازی هم برسند تا بتوانند با حداکثر شناخت متقابل از یکدیگر در زمین حضور یابند. خودمان با انتخاب حریفان ضعیف باعث افت کیفیت مان می‌شویم. شکی نیست کیفیت بازی لژیونرهای ما به مراتب بالاتر است ولی بر روند آماده‌سازی تیم ملی خرده می‌گیریم که کاملاً در شرایط ایده‌آل فاصله دارد.

برای بازی فینال باید با قطر روبه‌رو شویم. دیدار با قطر تنها در یک صورت مثمرتر خواهد بود. اگر با قطر در این کشور بازی می‌کردیم و تیم اصلی این کشور مقابل ما می‌ایستاد، بازی با تیم کارلوس کی‌روش مفید بود چون قطر با سرمایه‌گذاری‌ای که در این سال‌ها کرده و برنامه‌هایی که داشته یکی از مدعیان است. در چنین شرایطی بازی با قطر ارزش پیدا می‌کند. از نظر کارایی بهترین بازی‌های تدارکاتی یک تیم را به سرمنزله مقصود نزدیک می‌کند. در مجموع باید بیشتر کار کنیم چون در جام ملت‌ها حریفانی بسیار آماده پیش روی ما خواهند بود و رسیدن به فینال کار بسیار سختی است.

انتخاب غلط، افت کیفیت

احمد جمشیدیان
فانک اسبق تیم ملی

مسیر آماده‌سازی تیم ملی برای جام ملت‌ها نگران کننده به نظر می‌رسد. احتمالاً خود قدراسیون و کادرفنی تیم ملی از این روند آماده‌سازی برای جام ملت‌های آسیا راضی نیستند. بازی با تیم‌های درجه ۲ و ۳ آسیا کمک چندانی به ما نمی‌کند، در حالی که رقبای اصلی تیم ملی با حریفانی مطرح بازی می‌کنند و وقتی بازی‌های دشواری انجام نمی‌دهیم طبیعی است که در جام ملت‌ها غافلگیر شویم چون در بالاترین سطح بازی نکرده‌ایم. اردن جزو تیم‌های درجه دو آسیا هم نیست و برابر این تیم عربی، بازی را با اتکا به کیفیت خوب خط جلوی تیم ملی که همگی لژیونر هستند با برنامه آغاز کردیم و در نیمه اول ۲ بر صفر پیش افتادیم و انتظار می‌رفت در نیمه دوم هم برتری محسوس داشته باشیم اما اردن شرایط بهتری داشت. کیفیت نامطلوب زمین چمن ورزشگاه باعث شده بود تا بازیکنان نتوانند بازی دلخواه خود را انجام دهند و از طرفی دیگر، بازیکنان تیم ملی به خاطر آنکه نگران ساق‌های پاهای خود بودند در نبردهای تک به تک کمتر درگیر می‌شدند و این موضوع نشان داد آنها بشدت نگران آن بودند تا مصدوم نشوند و بتوانند در تیم‌های باشگاهی خود حضور کاملی داشته باشند. به همین خاطر انگیزه آنچنانی نداشتند. در مجموع خوش‌شانس بودیم که اردن ضربه پنالتی را در دقایق پایانی از دست داد و بعد از آن هم به گل سوم رسیدیم، شاید با کشیده شدن بازی به ضربات پنالتی فینالیست تورنمنت اردن

